

Λυσία «Υπέρ Μαντιθέου» - Μετάφραση

<p>&1 Εὶ μὴ συνήδειν, ὁ βουλή, τοῖς κατηγόροις βουλομενοῖς ἐκ παντὸς τρόπου κακῶς ἔμε ποιεῖν, πολλὴν ἀν αὐτοῖς χάριν εἶχον ταύτης τῆς κατηγορίας.</p> <p>ἥγονται γὰρ τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες ἀν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αἰντοῖς βεβιομένων καταστῆναι.</p>	<p>Αν δε γνώριζα καλά, κύριοι βουλευτές, ότι οι κατηγοροί επιθυμούν να με βλάψουν με κάθε τρόπο, θα τους χρωστούσα μεγάλη ευγνωμοσύνη γι' αυτή την κατηγορία·</p>
<p>&2 ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα ἐμαυτῷ πιστεύω, ὥστ' ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρός με τυγχάνει ἀηδῶς [ἢ κακῶς] διακείμενος, ἐπειδὴν ἔμοι λέγοντος ἀκούσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων, μεταμελήσειν αὐτῷ καὶ πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγήσεσθαι.</p>	<p>γιατί νομίζω ότι για όσους έχουν συκοφαντηθεί ἀδικα αυτοί είναι αίτιοι μεγάλων αγαθών, δηλαδή όσοι τυχόν τους αναγκάζουν (δηλ. τους συκοφαντημένους) να λογοδοτήσουν για τις πράξεις της ζωής τους.</p>
<p>&3 ὀξιῷ δέ, ὁ βουλή, ἐὰν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἐπιδείξω, ὡς εὖνοις εἴμι τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι καὶ ὡς ἡνάγκασμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν, μηδέν πω μοι πλέον εἶναι.</p> <p>ἐὰν δὲ φαίνωμαι καὶ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκώς καὶ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν καὶ παρὰ τοὺς λόγους τοὺς τῶν ἐχθρῶν, δέομαι ὑμῶν ἔμε μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖσθαι χείρους εἶναι.</p> <p>πρῶτον δὲ ἀποδείξω ὡς οὐκ ἵππευον [οὐτ' ἐπεδήμουν] ἐπὶ τῶν τριάκοντα, οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας.</p>	<p>Γιατί εγώ έχω τόσο μεγάλη εμπιστοσύνη στον εαυτό μου, ώστε ελπίζω ότι, έστω κι αν συμβαίνει κάποιος να φέρεται ασχημα ἢ εχθρικά σε μένα, όταν με ακούσει να μιλώ για τις πράξεις μου (όσα έχουν γίνει από μένα), θα μετανιώσει και θα με θεωρήσει πολύ καλύτερο στο μέλλον.</p> <p>Και έχω την αξίωση, κύριοι βουλευτές, αν σας αποδείξω αυτό μόνο, ότι δηλαδή διάκειμαι φιλικά στο παρόν πολίτευμα και ότι έχω αναγκαστεί να συμμετέχω στους ίδιους κινδύνους με σας, να μην έχω ακόμη καμιά αφέλεια·</p>
<p>αν όμως αποδειχτώ ότι και κατά τα ἄλλα έχω ζήσει τίμια και πολύ διαφορετικά από τη γνώμη και τους ισχυρισμούς των αντιπάλων μου, σας παρακαλώ εμένα να εγκρίνετε για βουλευτή (να επικυρώσετε την εκλογή μου), αλλά αυτούς να τους θεωρήσετε κακούς πολίτες.</p> <p>Και πρώτα πρώτα θα αποδείξω ότι δεν υπηρέτησα στο ιππικό, ούτε διέμενα) στην πόλη την εποχή των τριάκοντα, ούτε συμμετείχα στο πολίτευμα της εποχής εκείνης</p>	

Λυσία «Υπέρ Μαντιθέου» - Μετάφραση

<p>&4 Ημᾶς γὰρ ὁ πατὴρ πρὸ τῆς ἐν Ελλησπόντῳ συμφορᾶς ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαιτησομένους ἔξεπεμψε, καὶ οὕτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων <έπεδημοῦμεν> οὕτε μεθισταμένης τῆς πολιτείας, ἀλλ’ ἡλθομεν πρὶν τοὺς ὅπερ Φυλής εἰς τὸν Πειραιά κατελθεῖν πρότερον πένθ' ἡμέραις.</p>	<p>Ο πατέρας δηλαδή πριν από τη συμφορά στον Ελλήσποντο μας, ἐστείλε στο Σάτυρο, τὸν (άρχοντα) του Πόντου, για να ζήσουμε κοντά του, και δε βρισκόμαστε στην πόλη ούτε όταν γκρεμίζονταν τα τείχη ούτε όταν μεταβαλλόταν το πολίτευμα, αλλά ήλθαμε (στην Αθήνα) πέντε μέρες προτού να επανέλθουν στον Πειραιά οι (δημοκρατικοί) από τη Φυλή.</p>
<p>&5καίτοι οὕτε ημᾶς εἰκὸς ἦν εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους ἐπιθυμεῖν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων, οὐτ' ἐκεῖνοι φαίνονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ἔξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἡτίμιαζον καὶ τοὺς συγκαταλέγοντας τὸν δῆμον.</p>	<p>Και πράγματι ούτε εμείς ήταν φυσικό, αφού είχαμε φθάσει εδώ σε τέτοια περίσταση, να θέλουμε να συμμετέχουμε σε ξένους κινδύνους. ούτε εκείνοι φαίνεται ότι είχαν τέτοια γνώμη, ώστε να παρέχουν αξιώματα στη διοίκηση της πολιτείας και σ' αυτούς που ζούσαν στα ξένα και σ' αυτούς που δεν διέπραξαν κανένα αδίκημα, αλλά μάλλον στερούσαν τα πολιτικά δικαιώματα και σ' αυτούς που συνεργάστηκαν στην κατάλυση της δημοκρατίας.</p>

Λυσία «Υπέρ Μαντιθέου» - Μετάφραση

<p>&6 Ἐπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σαινιδίου τοὺς ἱππεύσαντας σκοπεῖν εὐηθές ἐστιν· ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὅμολογούντων ἱππεύειν οὐκ ἔνεισιν, ἔνιοι δὲ τῶν ἀποδημούντων ἐγγεγραμμένοι εἰσίν.</p>	<p>Ἐπειτα είναι ανόητο να αναζητά (εξετάζει) [κανείς] αυτούς που υπηρέτησαν στο ιππικό από την πινακίδα· γιατί σ' αυτή δε συμπεριλαμβάνονται πολλοί απ' αυτούς που παραδέχονται ότι υπηρετούσαν στο ιππικό, ενώ είναι (καταγραμμένοι) μερικοί απ' αυτούς που έλειπαν από την πόλη.</p>
<p>ἐκεῖνος δ' ἐνὶν ἔλεγχος μέγιστος· ἐνειδίῃ γάρ κατήλθετε, ἐψηφίσασθε τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἱππεύσαντας, ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράξητε παρ' αὐτῶν.</p>	<p>Αλλά η μεγαλύτερη απόδειξη είναι εκείνη (η εξῆς) όταν δηλαδή επιστρέψατε από την εξορία αποφασίσατε να παραδώσουν οι φύλαρχοι τους καταλόγους των ιππέων, για να εισπράξετε πίσιν απ' αυτοίς το επίδοιπα</p>
<p>&7 ἐμὲ τοίνυν οὐδεὶς ἀν ἀποδείξειεν οὕτ' ἀπενεγχθέντα ὑπὸ τῶν φυλάρχων οὕτε παραδοθέντα τοῖς συνδίκοις οὕτε κατάστασιν καταβαλόντα.</p>	<p>Κανείς λοιπόν δε μπορεί να αποδείξει ούτε ότι εγώ αναγράφηται από τους φυλάρχους στον κατάλογο, ούτε ότι παραπέμφθηκα στους συνιγγόρους του διημοσίου, ούτε ότι κατέβαλα το επίδοιπα.</p>
<p>καίτοι πᾶσι ῥάδιον τοῦτο γνῶναι, δτὶ ἀναγκαῖον ἦν τοῖς φυλάρχοις, εἰ μὴ ἀποδείξειαν τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις, αὐτοῖς ζημιούνθαι.</p>	<p>Και ὁμως είναι εύκολο σε όλους να κατανοήσουν αυτό, ότι δηλαδή ήταν ανάγκη οι φύλαρχοι, αν δε παρουσίαζαν αυτούς που πήραν το επίδοιπα, να τιμωρούνται οι ίδιοι.</p>
<p>ἄστε πολὺ ἀν δικαιότερον ἔκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε·</p>	<p>Επομένως μπορείτε να εμπιστεύεστε φυλάρχων) παρά αυτές (τις πινακίδες) πολύ πιο δίκαια εκείνους τους καταλόγους (των γιατί απ' αυτές ήταν εύκολο σε όποιον ήθελε να απαλειφθεί το όνομα, ενώ σ' εκείνους ήταν ανάγκη να αναγραφούν από τους φυλάρχους αυτοί που υπηρέτησαν ως ιππεῖς.</p>
<p>ἐκ μὲν γὰρ τούτων ῥάδιον ἦν ἔξαλειφθῆναι τῷ βουλομένῳ, ἐν ἔκείνοις δὲ τοὺς ἱππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεγχθῆναι.</p>	<p>Επιπλέον, κύριοι βουλευτές, αν είχα υπηρετήσει στο ιππικό, δε θα το αρνιόμουν σαν να είχα κάνει κάτι φοβερό, αλλά θα αξίωνα, αν αποδείξω ότι κανένας πολίτης δεν κακοποιήθηκε από μένα, να επικυρωθεί η εκλογή μου.</p>
<p>&8 Ἔτι δέ, ὁ βουλή, εἴπερ ἵππευσα, οὐκ ἀν ἦν ἔξαρινος ὡς δεινόν τι πεποιηκώς, ἀλλ' ἡξίουν, ἀποδείξας ὡς οὐδεὶς ὑπὸ ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε, δοκιμάζεσθαι.</p>	<p>Εξάλλου βλέπω ότι και σεις ἔχετε αυτή τη γνώμη, και ότι πολλοί απ' αυτούς που υπηρέτησαν τότε στο ιππικό είναι βουλευτές και πολλοί απ' αυτούς ἔχουν εκλεγεί στρατηγοί και ιππαρχοί.</p>
<p>ὅρῳ δὲ καὶ ὑμᾶς ταύτη τῇ γνώμῃ χρωμένους, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν τότε ἱππεύσαντων βουλεύοντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγοὺς καὶ ἱπάρχους κεχειροτονημένους.</p>	<p>Γ' αυτό μη θεωρείτε ότι απολογούμαι για κανένα άλλο λόγο, παρά γιατί ολοφάνερα τόλμησαν να πουν ψέματα εναντίον μου.</p>
<p>ἄστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἥγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ δτὶ περιφανῶς ἐτόλμησάν μου καταψεύσασθαι.</p>	<p>Και ανέβα για χάρη μου και κατάθεσε τη μαρτυρία σου</p>
<p>Αινάβηθι δέ μοι καὶ μαρτύρησον</p>	

Λυσία «Υπέρ Μαντιθέου» - Μετάφραση

<p>&9 Περὶ μὲν τοίνυν αὐτῆς τῆς αἰτίας οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω λέγειν·</p>	<p>Για την ίδια, λοιπόν, την κατηγορία δε γνωρίζω γιατί πρέπει να λέω περισσότερα.</p>
<p>δοκεῖ δέ μοι, ὡς βουλή, ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι περὶ αὐτῶν μόνων τῶν κατηγορημένων προσήκειν ἀπολογεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον εἶναι παντὸς τοῦ βίου λόγον διδόναι.</p>	<p>και μου φαίνεται, κύριοι βουλευτές, ότι στους. ἀλλους δικαστικούς αγώνες αρμόζει να απολογείται [κανείς] μόνο για τις ίδιες τις κατηγορίες, στις «δοκιμασίες» όμως είναι δίκαιο να λογοδοτεί για ολόκληρη τη ζωή του.</p>
<p>δέομαι οὖν ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκροάσσασθαι μου.</p>	<p>Σας παρακαλώ. λοιπόν, να με ακούσετε με ευνοϊκή διάθεση.</p>
<p>ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογίαν ὡς ἀν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων.</p>	<p>Και θα απολογηθώ όσο τυχόν μπορώ πιο σύντομα</p>
<p>&10 Ἐγὼ γάρ πρῶτον μὲν οὐσίας μοι οὐ πολλῆς καταλειφθείσης διὰ τὰς συμφοράς καὶ τὰς τοῦ πατρὸς καὶ τὰς τῆς πόλεως, δύο μὲν ὀδελφάς ἔξεδωκα ἐπιδοὺς τριάκοντα μνᾶς ἐκατέρᾳ, πρὸς τὸν ἀδελφὸν δ' οὕτως ἐνειμάμην ὥστ' ἐκεῖνον πλέον ὄμοιογειν ἔχειν ἐμοῦ τῶν πατρών, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπαντας οὕτως βεβίωκα ὥστε μηδεπώποτε μοι μηδὲ πρὸς ἓνα μηδὲν ἔγκλημα γενέσθαι.</p>	<p>Ἐγώ λοιπόν πρώτα-πρώτα, αν και δεν μου κληροδοτήθηκε μεγάλη περιουσία εξαιτίας των συμφορών και του πατέρα μου και της πόλης, πάντεψα δυο αδελφές, αφού έδωσα ως προΐκα στην καθεμιά τριάντα μνες και με τον αδελφό μου έτσι μοιράστηκα την περιουσία, ώστε να παραδέχεται εκείνος ότι κατέχει μεγαλύτερο μερίδιο της πατρικής περιουσίας από μένα και, σε σχέση με όλους τους ἄλλους, έχω έτσι ζήσει, ώστε ποτέ μέχρι σήμερα να μη δώσω σε κανένα καμιά αφορμή για παράπονο.</p>
<p>&11 καὶ τὰ μὲν ᾧδια οὕτως διώκηκα·</p>	<p>Και τις ιδιωτικές μου βέβαια υποθέσεις έτσι ἔχω διευθύνει·</p>
<p>περὶ δὲ τῶν κοινῶν μοι μέγιστον ἡγούμαι τεκμήριον εἶναι τῆς ἐμῆς ἐπιεικείας, διτ τῶν νεωτέρων δσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ [περὶ] τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τυγχάνοντι τὰς διατριβάς ποιούμενοι, πάντας αὐτοὺς ὅψεσθε μοι διαφόρους ὄντας, καὶ πλεῖστα τούτους περὶ ἐμοῦ λογοποιοῦντας καὶ ψευδομένους.</p>	<p>όσο αφορά όμως το δημόσιο βίο μου νομίζω ότι η μεγαλύτερη απόδειξη της τιμιότητας μου είναι ότι, όσοι από τους νεότερους συμβαίνει να χάνουν τον καιρό τους με τα ζάρια ἢ με τα ποτά ἢ με τέτοιου είδους ασωτίες, θα διαπιστώσετε ότι όλοι αυτοί είναι αντίπαλοι μου και ότι αυτοί πλάθουν πάρα πολλούς μύθους για μένα και λένε ψέματα (σε βάρος μου).</p>
<p>καί τινι δῆλου ὄντι, εἰ τῶν αὐτῶν ἐπιεθυμούμεν, οὐκ ἀν τοιαύτην γνώμην εἶχον περὶ ἐμοῦ.</p>	<p>Και όμως είναι φανερό ότι, αν επιθυμούσαμε τα ίδια πράγματα. δε θα είχαν τέτοια γνώμη για μένα.</p>
<p>&12 ἔτι δ', ὡς βουλή, οὐδεὶς ἀν ἀποδεῖξαι περὶ ἐμοῦ δύνατο οὔτε δίκην αἰσχρὰν οὔτε γραφὴν οὔτε εἰσαγγελίαν γεγενημένην·</p>	<p>Και ακόμη, κύριοι βουλευτές, κανείς δε μπορεί να αποδείξει για μένα ύπολον έχει γίνει (υε βάρυς μυυ) ούτις αιωχρί ιδιωτική δίκη ούτε ἔγγραφη καταγγελία για δημόσιο αδίκημα ούτε μήνυση για δημόσιο αδίκημα·</p>
<p>καί τοι εἴτε πολλάκις εἰς τοιούτους ἀγώνας καθεστηκότας.</p>	<p>και όμως βλέπετε ότι άλλοι πολλές φορές έχουν εμπλακεί σε τέτοιους δικαστικούς αγώνες.</p>
<p>πρὸς τοίνυν τὰς στρατείας καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς πιμὸς τοὺς πολεμίους οκέψασθε οἶνον ἐμαυτὸν παρέχω τῇ πόλει</p>	<p>Εξετάστε, λοιπόν πως συμπεριφέρομαι προς την πόλη σχετικά με τις εκστρατείες και τους πολεμικούς κινδύνους.</p>
<p>&13 πρῶτον μὲν γάρ, ὅτε τὴν συμμαχίαν ἐποιήσασθε πρὸς Βοιωτοὺς καὶ εἰς Ἀλίαρτον ἔδει βοηθεῖν, ὑπὸ Ορθοβούλου κατειλεγμένος ἵππεύειν ἐπειδὴ πάντας ἔωρων τοῖς μὲν ἵππεύοντις ἀσφάλειαν εἶναι δεῖν ιομίζοντας, τοῖς δ' ὀπλίταις κίνδυνον ἡγουμένους, ἔτερων ἀναβάντων ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκιμάστων παρὰ τὸν νόμον ἐγὼ προσελθῶν ἔφην τῷ Ορθοβούλῳ ἐξαλείψαι με ἐκ τοῦ καταλόγου, ἡγούμενος αἰσχρὸν εἶναι τοῦ πλήθους μέλλοντος κινδυνεύειν ἀδειαν ἐμαυτῷ παρασκευάσαντα στρατεύεσθαι.</p>	<p>Πρώτα-πρώτα δηλαδή, όταν συμμαχήσατε με τους Βοιωτούς και έπειτε να οιεύοντες για να ιους βυθήσειεις οιτην Αλίαρτο, αν και είχα καταγραφεί από τον Ορθόβουλο στον κατάλογο για να υπηρετήσω ως ιππέας, επειδή έβλεπτα ότι όλοι νόμιζαν πως για τους ιππείς έπρεπε να υπάρχει ασφάλεια, ενώ για τους οπλίτες θεωρούσαν ότι υπήρχε κίνδυνος, μολονότι άλλοι κατατάχτηκαν στο ιππικό παράνομα χωρίς δοκιμασία, εγώ αφού παρουσιάστηκα είπα στον Ορθόβουλο να με διαγράψει από τον κατάλογο των ιππέων, γιατί πίστευα ότι ήταν ντροπή, ενώ το πλήθος επέρκειτο να κινδυνεύει, να πάρω μέρος στην εκστρατεία, αφού εξασφαλίσω τον εαυτό μου.</p>
<p>Καί μοι ἀνάβηθι, Ορθόβουλε.</p>	<p>Και ανέβα για χάρη μου, Ορθόβουλε.</p>

Λυσία «Υπέρ Μαντιθέου» - Μετάφραση

<p>&18 Τῶν τοίνυν ἀλλων στρατειῶν καὶ φρουρῶν οὐδεμιᾶς ἀπελείφθη πάποτε, ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον διατετέλεκα μετὰ τῶν πρώτων μὲν τὰς ἔξόδους ποιούμενος, μετὰ τῶν τελευταίων δὲ ἀναχωρῶν.</p> <p>κατίποι χρὴ τούς φιλοτίμους καὶ κοσμίους πολιτευομένους ἐκ τῶν τοιούτων σκοπεῖν, ἀλλ' οὐκ εἴ τις κομᾶ, διὰ τοῦτο μισεῖν·</p> <p>τὰ μὲν γάρ τοιαῦτα ἐπιτηδεύματα οὖτε τούς ἴδιωτας οὖτε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως βλάπτει, ἐκ δὲ τῶν κινδυνεύειν ἐθελόντων πρὸς τούς πολεμίους ἀπαντεῖς ὑμεῖς ὀφελεῖσθε.</p>	<p>Λοιπόν από καμιά από τις ἄλλες εκστρατείες και φρουρές δεν έμεινα πίσω ποτέ μέχρι τώρα, αλλά όλο το χρόνο (της στρατιωτικής μου θητείας διαρκώς εκστράτευα με τους πρώτους και αποχωρούσα με τους τελευταίους.</p>
<p>τὰ μὲν γάρ τοιαῦτα ἐπιτηδεύματα οὖτε τούς ἴδιωτας οὖτε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως βλάπτει, ἐκ δὲ τῶν κινδυνεύειν ἐθελόντων πρὸς τούς πολεμίους ἀπαντεῖς ὑμεῖς ὀφελεῖσθε.</p>	<p>Και βέβαια πρέπει από τέτοια ἔργα να κρίνετε αυτούς που πολιτεύονται με φιλοτιμία και κοσμιότητα (ευπρέπεια), κι όχι αν κάποιος έχει μακριά μαλλιά να τον μισείτε γι' αυτό·</p>
<p>&19 ὥστε οὐκ ἄξιον ἀπ' ὅψεως, ὃ βουλή, οὖτε φιλεῖν οὖτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν· πολλοὶ μὲν γάρ μικροὶ διαλεγομένοι και κοσμίως ἀμπεχόμενοι μεγάλων κακῶν αἴτιοι γεγόνασιν, ἔτεροι δὲ τῶν τοιούτων ἀμελούντες πολλὰ κάγαθά ὑμᾶς εἰσιν εἰργασμένοι.</p>	<p>Επομένως δεν είναι δίκαιο, κύριοι βουλευτές, ούτε να συμπαθείτε ούτε να μισείτε κανένα από την εξωτερική του εμφάνιση, αλλά να (τον) κρίνετε από τα ἔργα· γιατί πολλοί βέβαια, αν και μιλούν λίγο και ντύνονται σεμνά, έχουν γίνει υπαίτιοι μεγάλων συμφορών, ενώ άλλοι, αν και αδιαφορούν γι' αυτά, σας έχουν κάνει μεγάλες ευεργεσίες.</p>
<p>&20-21 Ηδη δέ τινων ἡσθόμην, ὃ βουλή, και διὰ ταῦτα ἀχθομένων μοι, δτι νεώτερος ὁν ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῷ δῆμῳ. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρώτον ἡναγκάσθην ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων δημητηρίσαι, ἔπειτα μέντοι και ἐμαυτῷ δοκῶ φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος, ἀμα μὲν τῶν προγόνων ἐνθυμούμενος, δτι οὐδὲν πέπαινται τὰ τῆς πόλεως πράττοντες, ἀμα δὲ ὑμᾶς δρῶν (τὰ γάρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν) τοὺς τοιούτους μόνους ἀξίους <τινὸς> νομίζοντας εἶναι, ὅστε δρῶν ὑμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας τίς οὐκ ἀν ἐπαρθείη πράττειν και λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως·</p> <p>ἔτι δὲ τί ἀν τοῖς τοιούτοις ἀχθοισθε;</p>	<p>Και τώρα πια κατάλαβα, κύριοι βουλευτές ότι μερικοί ενοχλούνται με μένα και για τον εξής λόγο, ότι δηλαδή, αν και ήμουν νεότερος, επιχείρησα να αγορέυω ενώπιον του λαού. Άλλα εγώ πρώτα βέβαια αναγκάστηκα να αγορεύσω δημόσια για τις δικές μου υποθέσεις, ἔπειτα όμως και ο ίδιος νομίζω ότι επέδειξα μεγαλύτερη φιλοδοξία απ' όστη ἔπρεπε, από τη μια γιατί σκεπτόμουν τους πρόγονους ότι ποτέ δεν ἔπαψαν να ασχολούνται με τα πολιτικά, από την άλλη, επειδή σας ἔβλεπτα (γιατί πρέπει να λέω την αλήθεια) να πιστεύετε ότι μόνο αυτοί [που μιλούν στην εκκλησία του δήμου] είναι αξιόλογοι πολίτες. Επομένως ποιος πολίτης βλέποντας ότι έχετε αυτή τη γνώμη δε θα παρακινούνταν (θα είχε κίνητρο) να πράττει και να μιλά για τις υποθέσεις της πόλης;</p>
<p>οὐ γάρ ἔτεροι περὶ αὐτῶν κριταί εἰσιν, ἀλλ' ὑμεῖς</p>	<p>Και ακόμη, γιατί θα αγανακτούσατε με τέτοιους πολίτες [που ασχολούνται με ἔργα και λόγους με τα δημόσια πράγματα];</p> <p>Γιατί δεν είναι άλλοι κριτές γι' αυτούς αλλά σεις [που είστε οι αἴτιοι της ανάμειξης των νέων στην πολιτική, με την εκτίμηση που δείχνετε στους ενασχολούμενους με τα κοινά].</p>